

Telegraf maszynowy ze statku „Rakoń”

NUMER INWENTARZA:

CMM/B0/725

TYTUŁ:

Telegraf maszynowy ze statku „Rakoń”

AUTOR:

Sckell (Firma)

CZAS POWSTANIA:

lata 30. XX wieku

TYP OBIEKTU:

urządzenie

RODZAJ:

technika

WYSOKOŚĆ:

121 cm

ŚREDNICA:

26.8 cm średnica tarczy

WŁAŚCICIEL:

Narodowe Muzeum Morskie w Gdańsku

SŁOWA KLUCZOWE:

telegraf, Rakoń

KOLEKCJA:

maszyny i urządzenia

MIEJSCE POWSTANIA:

Szczecin, Polska

MIEJSCE POZYSKANIA:

nieznane

MATERIAŁ:

żeliwo, mosiądz, szkło

TECHNIKA:

przemysł okrętowy

MAT. I TECH. OPISOWO:

Kolumna telegrafu w przekroju poprzecznym kolistą, zwiększa swą średnicę przechodząc z sześcioma otworami na śruby mocujące. Na kolumnie osadzona jednostronna tarcza nadajnika komend. Za szkłem, na tarczy zaznaczone czarnym kolorem komendy dla biegu naprzód, kolorem czerwonym dla biegu wstecz. W środku tarczy oś rękojeści sterowania składająca się z 2 części – wskaźnika komendy i odczytu. Z boku tarczy umocowana puszka oświetlenia tarczy. U szczytu kolumny tabliczka firmowa z napisem: Sckell/Stettin, Type ER 225, No 7804. W dolnej części kolumny pokrywa mocowana czterema śrubami – dostęp do łańcucha mechanizmu nadajnika. Malowanie: zielony – kolumna, w naturalnym kolorze metalu (mosiężna) – tarcza nadajnika komend.

DZIAŁ:

LOKALIZACJA:

magazyn

OPIS:

„Rakon” zbudowany został w 1914 r. jako lichtuga morska „Emmy” (potem „Universum”), bez własnego napędu. Od listopada 1926 r. własność Towarzystwa „Żegluga Wisła-Bałtyk” w Tczewie, nazwana „Stefek”. Przewoziła węgiel do Skandynawii. Po likwidacji Towarzystwa przejęta przez Marynarkę Wojenną i przebudowana na krypę minową „KM III” (potem „KM I”). W 1939 r. zatopiona przez własną załogę u brzegów Helu. Podniesiona przez Niemców i przebudowana w Gdańsku na pomocniczy zbiornikowiec „Plehnendorf”, z własnym napędem. Po wojnie rewindykowana i wcielona pod nazwą „Ślimak” do Marynarki Wojennej. W połowie lat 60. nabyta przez PUM „Port Service”; służba jako zbiornikowiec (bunkierka) w Zakładzie Regeneracji Paliw pod nazwą „Rakon”. Skreślony w roku 1980; na przełomie 1982/83 przeholowany do Wilhelmshaven i tam prawdopodobnie złomowany. Dane techniczne: dł. 42,15 m; szerokość 8,52 m; gł. 3,46 m. Pojemność 444 BRT i 232 NRT. 1 silnik spalinowy prod. „Demag” Motoren Werke Darmstadt o mocy 255 KM, prędkość ok. 7 w. W zbiorach CMM znajduje się podobny, wykonany przez tę samą firmę telegraf maszynowy z holownika „Tytan”.

CKWS
CENTRUM KONSERWACJI
WRAKÓW STATKÓW

NARODOWE
MUZEUM
MORSKIE
w Gdańsku

WIRTUALNE
MUZEUM
MORSKIE

Copyright © 2016 Narodowe Muzeum Morskie w Gdańsku. Niektóre prawa zastrzeżone

ICELAND
LIECHTENSTEIN
NORWAY

KONSERWACJA
I REWITALIZACJA
DZIEDZICTWA
KULTUROWEGO

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

Projekt Centrum Konserwacji Wraków Statków wraz z Magazynem Studyjnym w Tczewie – budowa infrastruktury kultury Narodowego Muzeum Morskiego w Gdańsku.

WSPARCIE UDZIELONE Z FUNDUSZY NORWESKICH I FUNDUSZY EOG, POCHODZĄCYCH Z ISLANDII, LIECHTENSTEINU I NORWEGII, ORAZ ŚRODKÓW KRAJOWYCH.

